



ΠΙΛΑΡ ΚΙΝΤΑΝΑ

Μια απλή ιστορία για τη βία μέσα μας

Μια γυναίκα που δεν μπορεί να κάνει παιδί και υιοθετεί ένα κουτάβι στο επίκεντρο της «Σκύλας»



ΓΙΟΥΛΙΑ ΤΣΑΚΑΛΟΥ ΒΙΒΛΙΟΚΡΙΤΙΚΟΣ

νη περιοχή που περιβάλλεται από τη θάλασσα και τη ζούγκλα έφερε έξω το ζώο μέσα μου.

Η μαγεία του βιβλίου είναι η ικανότητά του να μιλάει για πολλά πράγματα, ενώ φαινομενικά ασχολείται με κάτι τελείως διαφορετικό. Όπως η βία, η μοναξιά, η αποδοχή, η σκληρότητα. Πώς τα καταφέρατε;

«Η σκύλα» αφηγείται την ιστορία μιας γυναίκας που θέλει να κάνει παιδί αλλά δεν μπορεί και έτσι υιοθετεί ένα κουτάβι. Είναι ένας καλός και καλοπροαίρετος άνθρωπος, όπως όλοι μας, που μετά πάει και κάνει κάτι κακό. Είναι μια απλή ιστορία που μπορούμε να τη συνοψίσουμε σε λίγες λέξεις, αλλά στη συνέχεια πραγματεύεται τα βάθη μας, τη βία μέσα μας και τους τρόπους που βγαίνει.

Μας αποκαλύπτετε πληγές που δεν ξέραμε πως είχαμε, από την άλλη μας δείχνετε την ομορφιά τους, και ύστερα ρίχνετε πάνω αλάτι! Θέλει δύναμη ψυχής για να αντέξουμε, πιστεύετε ότι υπάρχει ελπίδα να τα καταφέρουμε;

Φυσικά υπάρχει ελπίδα να τα καταφέρουμε. Το πρόβλημα με τον χαρακτήρα της Νταμάρις στο βιβλίο μου, είναι ότι είναι περιθωριοποιημένη: γεννήθηκε μέσα στη φτώχεια, σε μια πολύ απομακρυσμένη περιοχή της χώρας όπου δεν

Με αφορμή το 15ο Φεστιβάλ ΛΕΑ, σημείο συνάντησης μεταξύ της Ιβηρικής, της Λατινικής Αμερικής και της Ελλάδας, οι εκδόσεις Πατάκης, με την υποστήριξη του Ινστιτούτου Θερβάντες, μας κάνουν την τιμή να φιλοξενούμε σήμερα στον «Ελεύθερο Τύπο»



την πολυβραβευμένη συγγραφέα Πιλάρ Κιντάνα συζητώντας για το νέο της βιβλίο «Η σκύλα». Πραγματικά αξίζουν συγχαρητήρια στη συγγραφέα, γιατί κατάφερε να περιγράψει μέσα από το βιβλίο της «Η σκύλα» ένα ολόκληρο σύμπαν δίνοντας μια άλλη διάσταση στην ομορφιά, στη μητρότητα, στη φιλοζωία και στον κίνδυνο που ελλοχεύει δίπλα σε αυτήν!

Ποια η έμπνευση αυτής της εξαιρετικά δυνατής νουβέλας, για τη δυσκολία της εξημέρωσης, των άλλων αλλά και του ίδιου μας του εαυτού;

Εξήσα εννέα χρόνια στη ζούγκλα της ακτής του Ειρηνικού της Κολομβίας. Αυτή ήταν μια τεράστια εμπειρία που άλλαξε πολλές από τις απόψεις και τους τρόπους μου και με ενέπνευσε να γράψω το «Η σκύλα». Το να ζω σε μια τόσο απομακρυσμέ-



who is WHO Η Πιλάρ Κιντάνα γεννήθηκε το 1972 στο Κάλι της Κολομβίας. Το 2007 συγκαταλέχθηκε μεταξύ των 39 καλύτερων συγγραφέων κάτω των 39 ετών της Λατινικής Αμερικής από το Hay Festival. Το 2010 τιμήθηκε με το ισπανικό Βραβείο Μυθιστορήματος La Mar de Letras για το Coleccionistas de polvos raros (2007). «Η Σκύλα» (La Perra) πρωτοκυκλοφόρησε στην Κολομβία το 2018 και απέσπασε το Premio Biblioteca de Narrativa Colombiana. Μεταφράζεται σε περισσότερες από 18 γλώσσες, ενώ απέσπασε επίσης το αγγλικό βραβείο PEN και το Βραβείο Literaturpreis 2021 στη Γερμανία. Το 2021 κυκλοφόρησε το μυθιστόρημά της «Los abismos», το οποίο τιμήθηκε με το Βραβείο Alfaguara στην Ισπανία.



υπάρχει τρεχούμενο νερό, δρόμοι, νοσοκομεία ή καλά σχολεία. Είναι μαύρη σε μια ρατσιστική χώρα. Έχει εγκαταλειφθεί από τους γονείς της και ζει στη μοναξιά και δεν έχει κανένα προνόμιο.

Υπάρχουν δικά σας βιωματικά στοιχεία σ' αυτό το ταξίδι που λέγεται «Η σκύλα»; Τι μηνύματα θέλετε να εισπράξουν οι αναγνώστες σας απ' αυτό;

Όπως είπα πριν, έζησα εννέα χρόνια στη ζούγκλα της ακτής του Ειρηνικού της Κολομβίας, τόσες πολλές από τις παρατηρήσεις μου προέρχονται από αυτό. Κυρίως θέλω να πάω τους αναγνώστες εκεί. Σκέφτομαι τη λογοτεχνία σαν ένα ταξίδι. «Η σκύλα» είναι ένα ταξίδι στη ζούγκλα και στη θάλασσα, αλλά και στη δική μας ανθρωπότητα, στην πιο σκοτεινή πλευρά της.

Ποιες κρυφές γωνιές θέλετε να καταλάβει ο αναγνώστης, ώστε να ικνυλαττήσει τις σκοτεινές πλευρές των χαρακτήρων και ειδικά της Νταμάρις;

Πιστεύω ότι εμείς, όπως και η Νταμάρις, είμαστε όλοι ικανοί για πράξεις βίας που πιστεύαμε ότι ήταν

αδιανόητες. Αρχισα να δουλεύω πάνω σε αυτό το βιβλίο με μια ερώτηση: Τι πρέπει να γίνει για να βγει το τέρας ενός καλού ανθρώπου; Αυτή την ερώτηση, αν και δεν την κάνω ευθέως, είναι εκεί μέσα, στο βιβλίο. Ίσως θα ήθελα οι αναγνώστες να το ρωτήσουν μόνοι τους: Τι πρέπει να συμβεί για να βγει το τέρας μου;

Στίνοντας τόσο αντιφατικούς σκληρούς χαρακτήρες, που για την κατανόησή τους απαιτείται ανοικτή αναγνωστική προσέγγιση και ηθική που δεν εθελότυφλει, δεν φοβηθήκατε μήπως και δεν καταφέρατε αυτή την προσέγγιση;

Στην αρχή του βιβλίου ο Rogelio είναι ένας βίαιος άνθρωπος και μετά μας δείχνει την ενσυναίσθηση και την τρυφερότητά του. Η Νταμάρις, από την άλλη πλευρά, είναι μια στοργική κυρία που δεν μπορεί να πιστέψει ότι οι άνθρωποι θα διηλητηρίαζαν σκόπιμα ένα σκυλί και μετά φανερώνει τη δική της βία στη πλευρά. Για μένα όλα τα ανθρώπινα όντα είναι πολύπλοκα πλάσματα και μάλιστα αντιφατικά. Αυτό ήθελα να δείξω. ■

Εξήσα εννέα χρόνια στη ζούγκλα της ακτής του Ειρηνικού της Κολομβίας. Αυτή η εμπειρία άλλαξε πολλές από τις απόψεις μου